

SIXTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

Szósta Niedziela Zwykła

February 16, 2025

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

SIXTH SUNDAY IN ORDINARY TIME FEBRUARY 16, 2025

Rejoice and be glad;
your reward will be great in heaven.

- Luke 6:23ab

WORLD MARRIAGE DAY

The idea of celebrating marriage began in Baton Rouge, LA in 1981, when couples encouraged the mayor, the governor and the Bishop to proclaim St. Valentine's Day as "We Believe in Marriage Day". The event was so successful; the idea was presented to and adopted by Worldwide Marriage Encounter's national leadership.

By 1982, 43 Governors officially proclaimed the day and celebrations spread to U.S. military bases in several foreign countries. In 1983, the name was changed to "World Marriage Day", designated to be celebrated each year on the second Sunday in February. WMD celebrations continue to grow and spread to more countries and faith expressions every year.

World Marriage Day honors husband and wife as head of the family, the basic unit of society. It salutes the beauty of their faithfulness, sacrifice and joy in daily, married life.

OUR WAY TO THE PROMISED LAND

The land of Israel in ancient times was a place of two extremes. Much of its southern half was wilderness, where few living things could survive. This contrasted with the fertility of Galilee in the north, with its thriving population. Their knowledge of the two extremes in nature must have colored their thinking about contrasting responses to God's call.

This is urged in Moses' final words: "Today I set before you life and prosperity, death and disaster. If you are faithful to the Lord, he will bless you; but if you refuse to listen, if your heart strays, you will most certainly perish. I set before you life or death, blessing or curse. Choose life," he urges, "that you may live in the love of the Lord, your God."

This concept of The Two Ways – one good, one evil – deeply influenced the early Church. It appears in the gospel today, with its beatitudes and woes, and in the first reading from Jeremiah, where the result of our choices are linked to the extremes of nature found in Israel. A curse on those who trust only in human resources – they will be like the dry scrub in the parched southern wilderness. But a blessing on those who trust in the Lord. Like the tree planted near water, they will never cease to bear fruit.

The first Psalm offers the same idea of the "two ways," almost word for word (today's Responsorial). Note how today's Gospel is addressed, not to the crowds, but to the disciples – "Then, fixing his eyes on the disciples, he said," – implying that the sermon is meant for those who have already decided to follow him. Jesus

warns them not to allow themselves be harnessed to the things of the world.

The prophets warn about social justice and sharing: "Woe to those who add house to house, and join field to field, until everything belongs to them" – in other words, woe to the speculators and those who seek a monopoly of the world's resources. "Woe to those who from early morning chase after strong drink, and stay up late at night inflamed with wine" – that is those who are pleasure seekers. "Woe to those who call evil good, and good evil, who substitute darkness for light" – that is those who subvert morality and seek to lead others astray. "Woe to those who for a bribe acquit the guilty and cheat the good man of his due" – that is those who lack all sense of justice and honesty in dealing with others. Human nature does not change. All these are just as relevant today as when the prophets first proclaimed them (Is 5:8-23).

Then there are people with no lofty aspirations, the poor and destitute, those burdened with sorrows, those persecuted for trying to pursue the ideals of Christ – the only refuge for all these is to place their trust in divine providence; and Jesus says, happy are these people when they do so, because their confidence will be surely rewarded by God. Here Christ has turned upside down accepted worldly standards. If you set out with all your energy to acquire the things which the world regards as valuable, you will in all probability get them. But that will be your sole reward, he says. Whereas, if you set out to be loyal to God and true to the message of Christ, you may be mocked and insulted by the world, but your reward is still to come. And that reward will be joy eternal, and nobody will take it from you.

BEATITUDES: ROOTS THAT GO DEEP

In today's passage from Jeremiah, note the active roots that stretch to the stream. What are we striving for? He also mentions the heat and drought which inevitably comes. Life is like that. Ups and downs. Challenges. Crisis. Tragedy. Nevertheless, if one is plugged into God, the source of love, mercy, and goodness, one will still bear fruit and green leaves. If our aims are elsewhere, we are going nowhere. Even in a desert place we can still turn back and trust that God, for whom nothing is impossible. There can still spring up a river of life, by his grace.

The Beatitudes list the kind of people who are called Blessed. It is by no accident that these individuals are all utterly dependent upon God due to their circumstances – the poor, the hungry, the sad, the despised. They are the faithful, they are prayerful people. They are like trees who can weather the drought by stretching their roots to the underground water. They are dependent upon God and feel serene. On the contrary are those to whom Jesus says WOE. They have a false sense of security. They are well-off, socially popular and in need of nothing. It is difficult – but not impossible – to hold on to a sense of utter dependence upon God in these situations. Dependence upon God is not a sign of weakness; rather it keeps one in contact with a never-ending source of strength.

—Internet

Today's Readings: *Jer 17:5-8; Ps 1:1-2, 3, 4 and 6; 1 Cor 15:12, 16-20; Lk 6:17, 20-26*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 6 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Jer 17:5-8; Ps 1:1-2, 3, 4 and 6;
1 Kor 15:12, 16-20; Łk 6:17, 20-26*

Słuchając dziś twardych słów proroka Jeremiasza, musimy sobie uświadomić, że były one kierowane w pierwszym rzędzie do synów narodu wybranego. Zbliża się moment trudny dla tego narodu, a mianowicie niewola babilońska, która przyniosła z sobą także zniszczenie świątyni jerozolimskiej. Wszystko zaś było wyraźną karą Bożą za sprzeniewierzenie się Izraela, który odstąpił od swego Boga, a zaczął czcić bożków uczynionych ludzką ręką. Odwróciły się więc od Pana, a nadzieję położyli w człowieku.

To jednak, co czynił Izrael, nie stanowi odosobnionego obrazu życia ludzkiego, powtarza się wielokrotnie w dziejach zarówno całych wspólnot, jak i poszczególnych osób. Stąd zawsze aktualne pozostaje ostrzeżenie proraka. Człowiek, który odwraca od Pana swe serce, podobny się staje do dzikiego krzaka wyrastającego na stepie, którego nikt nie pielegnuje i nie dba o niego. Człowiek pokładający nadzieję tylko w sobie i w innych ludziach odcina się od życiodajnej gleby, na której może znaleźć właściwe warunki życia i pełnego rozwoju. Jakby na własną zglobę wybiera miejsce spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną.

Jakże inaczej na tym tle wygląda człowiek, który nie tylko uznaje Boga, ale złożył w Nim swoją nadzieję, związał z Nim własny los. Podobny się staje do drzewa zasadzonego nad wodą, a więc w takich warunkach, które gwarantują pełny rozwój. Stąd zawsze ma zielone liście, nie obawia się posuchy i zawsze wydaje owoce w swoim czasie.

W ubiegłą niedzielę Apostoł Paweł zaakcentował fakt zmartwychwstania Chrystusa, wyliczając szczegółowo osoby, które Go oglądały po wyjściu z grobu. Dziś idzie dalej w swojej argumentacji. Stwierdza przede wszystkim, że zmartwychwstanie Jezusa stało się rękojmią naszego zmartwychwstania. Co więcej, obydwie sprawy łączą się ze sobą w sposób nierozerwalny: tj. zmartwychwstanie Chrystusa i nasze zmartwychwstanie. Kto bowiem nie przyjmuje wiary w zmartwychwstanie człowieka, pośrednio przeczy zmartwychwstaniu Chrystusa, bo jednego od drugiego nie da się oddzielić.

Następnie w bardzo przekonywujących słowach wskazuje Apostoł, jakie praktyczne konsekwencje pociąga za sobą nie przyjęcie prawdy o naszym zmartwychwstaniu. Wtedy musimy konsekwentnie powiedzieć, że nieprawda jest, iż Chrystus zmartwychwstał, a tym samym pozostajemy nadal w grzechach, czyli nie było odkupienia, ci zaś, którzy pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. I tak w konsekwencji jako chrześcijanie stajemy się bardziej od innych godni politowania. Chrześcijanin bowiem wyrzeka się wielu rzeczy na tym świecie, kierowany nadzieję życia wiecznego.

Odrzucając jednak takie błędne stwierdzenia, Apostoł zdecydowanie oświadcza, że Chrystus zmartwychwstał i dlatego nie wolno nikomu twierdzić, że nie będzie naszego zmartwychwstania. Mamy przeto również niewzruszo-

ne uzasadnienie dla nadziei życia wiecznego.

Można powiedzieć, że w dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus nawiązuje do obrazu ukazanego przez proroka Jermiasza w pierwszym czytaniu Słowa Bożego. Chrystus jednak konkretyzuje ten obraz, przedstawiając mianowicie błogosławieństwo człowieka nie związanego z dobrami tego świata i kierując groźbę pod adresem ludzi opływających we wszystko, pozornie zadowolonych i rozesmianych.

Jaka jest wszakże pełna treść tego obrazu ewangelicznego. Trzeba powiedzieć, że w dwóch pierwszych błogosławieństwach Pan Jezus ma na uwadze ludzi, którzy są rzeczywiście ubodzy, tzn. nie posiadają dóbr materialnych, nawet koniecznych do zaspokojenia podstawowych potrzeb, tak że niejednokrotnie odczuwają fizyczny głód. Z tego oczywiście nie wolno wyciągać wniosku, jakoby Chrystus taki stan uważa za słuszny i w pewnym sensie zachęcał do tego, aby człowiek nie posiadał rzeczywiście niczego. W obrazowej mowie Mistrza musimy dostrzec przeciwstawienia. Mianowicie z jednej strony daje Chrystus obraz człowieka pozbawionego dóbr materialnych, z drugiej zaś człowieka bogatego, a więc opływającego we wszystkie dobra ziemskie. Otóż trzeba powiedzieć, że błogosławionym jest pierwszy, ponieważ sam fakt nie posiadania dóbr materialnych nie stanowi dla niego podstawy do obawiania się o trudności w nawiązaniu łączności z Bogiem. Owszem, pod tym względem znajduje się w znacznie lepszej sytuacji od człowieka bogatego. Łatwiej mu bowiem nawiązać łączność z Bogiem, bo przeżywając niedostatek szuka u Niego pomocy. Jest też bardziej upodobniony do Chrystusa, który dla nas wszystkich stał się ubogim.

Tymczasem bogactwo zaślepia człowieka, wiąże go z tą ziemią. Daje mu wprawdzie radość, ale krótkotrwałą, która później zamienia się w smutek i płacz. Człowiek bogaty łatwo zapomina o Богu i o życiu pozaziemskim, zamknięty w sobie i nie dostrzega potrzeb drugich ludzi (por. przypowieść o Łazarzu i bogaczem przedstawiona również przez Łukasza: Łk 16, 19n). Śmiało możemy powiedzieć, że historia Kościoła potwierdza to, co mówi Chrystus w dzisiejszej Ewangelii. Od początku Kościół obejmował przede wszystkim ludzi ubogich i pogardzonych przez ten świat; oni najczęściej przyjmowali Ewangelię.

Również obecna praktyka stwierdza, że nawet większą ofiarowość wykazują ludzie średnio zamożni, podczas gdy bogaci ciągle mają za mało.

Podobnie trzeba spojrzeć na pozostałe błogosławieństwa i "biada". Jakże często płacz może być błogosławieństwem dla człowieka. Nieraz cierpienie, choroba czy śmierć bliskich, wyciskające łzę, stają się jednocześnie okazją np. do głębszej refleksji i odmiany złego życia. I przeciwnie, pozorne zadowolenie ze wszystkiego może ugruntować kogoś w błędnych przekonaniach, że znajduje się na dobrej drodze. Nie każde też prześladowanie czy niechęć ze strony innych będą powodem smutku. Jeśli nas bowiem spotykają ze wzgledu na Chrystusa, stają się błogosławieństwem. Natomiast niedobrze jest, gdy ktoś spotyka się tylko z pochlebstwami ze strony otoczenia.

-ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚWIĘCI CYRYL, MNICH, I METODY, BISKUP 14 LUTEGO

Cyryl urodził się w Tesalonikach w 826 r. jako siódme dziecko w rodzinie Leona, który był wyższym oficerem miejscowego garnizonu. Jego właściwe imię to Konstanty, imię Cyryl przyjął pod koniec życia, wступując do zakonu. Po studiach w Konstantynopolu został bibliotekarzem przy kościele Hagia Sophia. Później usunął się na ubocze. Z czasem podjął w szkole cesarskiej wykłady z filozofii. Wkrótce potem, w 855 r. udał się na góre Olimp do klasztoru w Bitynii, gdzie przebywał już jego starszy brat - św. Metody.

Na żądanie cesarza Michała III obaj wyruszyli do kraju Chazarów na Krym, aby rozwiązać spory religijne między chrześcijanami, Żydami i Saracenami. Cyryl przygotował się do tej misji bardzo starannie - nauczył się języka hebrajskiego (by dyskutować z Żydami) i syryjskiego (by prowadzić dialog z Arabami, przybyłymi z okolic Syrii). Po udanej misji został wysłany z bratem przez patriarchę św. Ignacego, aby nieść chrześcijaństwo Bułgarom. Pośród nich pracowali pięć lat. Następnie, na prośbę księcia Rościsława udali się z podobną misją na Morawy, gdzie wprowadzili do liturgii język słowiański pisany alfabetem greckim (glagolice). Potem jeden z uczniów św. Metodego wprowadził do tego pisma majuskuły (duże litery) alfabetu greckiego. Pismo to nazwano cyrylicą. Cyryl przetłumaczył Pismo Święte na język stareckiewno-słowiański. Inkulturacja chrześcijaństwa stała się przyczyną ich cierpień, a nawet prześladowań.

Z Panonii (Węgier) bracia udali się do Wenecji, by tam dla swoich uczniów uzyskać święcenia kapłańskie. Jednak duchowieństwo tamtejsze przyjęło ich wrogo. Darmnie Cyryl przekonywał swoich przeciwników, że język nie powinien odgrywać warunku istotnego dla przyjęcia chrześcijaństwa. Bracia zostali oskarżeni w Rzymie przed papieżem św. Mikołajem I niemal o herezję. Po słusznemu wezwaniu namiestnika Chrystusowego na ziemi, udali się do Rzymu. W tym jednak czasie zmarł papież św. Mikołaj I (+ 867), a po nim został wybrany Hadrian II. Ku radości misjonarzy nowy papież przyjął ich bardzo serdecznie, kazał wyświęcić ich uczniów na kapłanów, a ich słowiańskie księgi liturgiczne kazał uroczyście złożyć na ołtarzu w kościele Matki Bożej, zwanym Fatne. Wkrótce potem Cyryl wstąpił do jednego z greckich klasztorów, gdzie zmarł na rękach swego brata 14 lutego 869 r. Papież Hadrian (Adrian) urządził Cyrylowi uroczysty pogrzeb.

Metody (jego imię chrzcielne - Michał) urodził się między 815 a 820 r. Ponieważ posiadał uzdolnienia wybitnie prawnicze, wstąpił na drogę kariery urzędniczej. W młodym wieku został archontem - zarządcą cesarskim w jednej ze słowiańskich prowincji. Zrezygnował z urzędu, wступając do klasztoru w Bitynii, gdzie został przełożonym. Tam też przyjął imię Metody. Około 855 roku dołączył do niego jego młodszy brat, św. Cyryl. Odtąd bracia dzieliły razem swój los w ziemi Chazarów, Bułgarów i na Morawach.

Po śmierci Cyryla (w 869 r.) Hadrian II konsekrował Metodego na arcybiskupa Moraw i Panonii (Węgier) oraz dał mu uprawnienia legata. Jako biskup, Metody konty-

nuował rozpoczęte dzieło. Z powodu wprowadzenia obrządku słowiańskiego, mimo aprobaty Rzymu, był atakowany przez arcybiskupa Salzburga, który podczas synodu w Ratyzbonie uwieził go w jednym z bawarskich klasztorów. Spędził tam dwa lata (870-872). Interwencja papieża Jana VII przyniosła Metodemu utraconą wolność.

Nekany przez kler niemiecki, Metody udał się ponownie do

Rzymu. Papież Jan VIII przyjął go bardzo życzliwie i potwierdził wszystkie nadane mu przywileje. Aby jednak uspokoić kler niemiecki, dał Metodemu za sufragana biskupa Wickinga, który miał urzędować w Nitrze. W tym czasie doszło do pojednania Rzymu z Konstantynopolem. Metody udał się więc do patriarchy Focjusza, by mu zdać sprawę ze swojej działalności (881 lub 882). Został przyjęty uroczyste przez cesarza. Kiedy powracał, przyprowadził ze sobą liczny zastęp kapelanów. Powróciwszy na Morawy, umarł w Welehradzie 6 kwietnia 885 r.

W roku 907 rozpadło się państwo wielkomorawskie, a z jego rozpadem został usunięty obrządek słowiański na rzecz łacińskiego. Mimo tego dzieło św. Cyryla i św. Metodego nie upadło. Ich językiem w liturgii nadal posługuje się kilkadziesiąt milionów prawosławnych i kilka milionów grekokatolików. Obaj święci (nazywani Braćmi Sołuńskimi - od Sołunia, czyli obecnych Salonik w Grecji) są uważani za apostołów Słowian. W roku 1980 papież św. Jan Paweł II ogłosił ich - obok św. Benedykta - współpatronami Europy, tym samym podnosząc dotychczas obowiązujące wspomnienie do rangi święta.

STS. CYRIL AND METHODIUS — 14 FEBRUARY

Cyril (826–869) and Methodius (815–885) were brothers and Byzantine Christian theologians and missionaries. For their work evangelizing the Slavs, they are known as the "Apostles to the Slavs".

They are credited with devising the Glagolitic alphabet, the first alphabet used to transcribe Old Church Slavonic. After their deaths, their pupils continued their missionary work among other Slavs. Both brothers are venerated in the Eastern Orthodox Church as saints with the title of "equal-to-apostles". In 1880, Pope Leo XIII introduced their feast into the calendar of the Roman Catholic Church. In 1980, Pope John Paul II declared them co-patron saints of Europe, together with Benedict of Nursia.

The canonization process was much more relaxed in the decades following Cyril's death than today. Cyril was regarded by his disciples as a saint soon after his death. His following spread among the nations he evangelized and subsequently to the wider Christian Church, and he was famous as a holy man, along with his brother Methodius. There were calls for Cyril's canonization from the crowds lining the Roman streets during his funeral procession. The brothers' first appearance in a papal document is in Grande Munus of Leo XIII in 1880.

CHAIR OF SAINT PETER, THE APOSTLE FEBRUARY 22

Until 1969, the Latin Church celebrated two feasts connected with the See of Peter: the Cathedral of St. Peter in Rome (18 January) and the Cathedral of St. Peter in Antioch (22 February). After the reform of the liturgy, both of these holidays were combined into one under the common name: the Cathedral of St. Peter.

From the 4th century on, Roman Christians knew and celebrated the feast of Saint Peter's Cathedral, mentioning that the Apostle was the bishop of that city. In this way, they paid tribute to St. Peter for the fact that he founded a Christian community in Rome and chose this city as the capital of Christianity. However, since the holiday used to be frequent during fasting, it began on January 18 in many places, for example in Gaul. Over the years, two customary holidays have become established: on January 18 of the Cathedral of St. Peter in Rome, and on February 22, the Cathedral of St. Peter in Antioch. According to the very ancient tradition of St. First, Peter was to establish his seat as the Primate of the Church of Christ in Antioch, where he stayed for several years, before he went to Rome in about 42 AD and was martyred there. In 1558, Pope Paul IV finally established on January 18 as a memorial of the accession to the Roman throne of St. Peter, and on February 22, for the feast of the assumption of the throne in Antioch. Both holidays, initially celebrated in Rome, were obligatorily extended by Paul IV to the entire Latin Church.

In the basilica of St. Peter in Rome, behind the main altar, in the apse, there is a throne (cathedral) on which St. Peter. Until the 5th century it was located in the baptistery of St. Peter. The precious relic consists only of many pieces of wood, held together by richly decorated ivory panels for a long time. The famous builder of St. Peter, Jan Wawrzyniec Bernini (+ 1680), closed this throne in a huge, marble building. It was this cathedral that became a symbol of the supreme authority in the Church of Christ, both in the person of Saint Peter and his successors. On the one hand, this holiday is an act of gratitude by the Romans for the fact that St. Peter distinguished their city so much, on the other hand - it is an opportunity for the faithful of the Church to show the successors of St. Peter. The throne on which sat St. Peter, constantly present in the church where the Pope celebrates the services and celebrates the liturgy of the day, is a constant testimony that the Roman bishops have the same authority over the Church of Christ that Peter had; that only Roman bishops could succeed Peter. Until 1969, the Latin Church celebrated two feasts connected with the See of Peter: the Cathedral of St. Peter in Rome (18 January) and the Cathedral of St. Peter in Antioch (22 February). After the reform of the liturgy, both of these holidays were combined into one under the common name: the Cathedral of St. Peter.

On the one hand, this holiday is an act of gratitude by the Romans for the fact that St. Peter distinguished their city so much, on the other hand - it is an opportunity for the faithful of the Church to show the successors of St. Peter. The throne on which sat St. Peter, constantly present in the church where the Pope celebrates the services and celebrates the liturgy of the day, is a constant testimony that the Roman bishops have the same authority over the Church of Christ that Peter had; that only Roman bishops could succeed Peter.

—Internet

KATEDRY ŚWIĘTEGO PIOTRA, APOSTOLA 22 LUTEGO

Do roku 1969 Kościół łaciński obchodził dwa święta związane ze Stolicą Piotrową: Katedry św. Piotra w Rzymie (18 I) i Katedry św. Piotra w Antiochii (22 II). Po reformie liturgii oba te święta zostały połączone w jedno pod wspólną nazwą: Katedry św. Piotra.

Od IV w. chrześcijanie rzymscy znali i obchodzili święto Katedry świętego Piotra, wspominając, że Apostoł był biskupem tego miasta. W ten sposób składali hołd św. Piotrowi za to, że właśnie w Rzymie założył gminę chrześcijańską i miasto to obrał za stolicę chrześcijaństwa. Po-

nieważ jednak święto wypadało dawniej często podczas postu, dlatego w wielu stronach, np. w Galii, zaczęto je obchodzić 18 stycznia. Z biegiem lat ustalili się zwyczajowo dwa święta: 18 stycznia Katedry św. Piotra w Rzymie, a 22 lutego Katedry św. Piotra w Antiochii. Według bowiem bardzo dawnej tradycji św. Piotr miał najpierw założyć swoją stolicę prymasa Kościoła Chrystusowego w Antiochii, gdzie przebywał kilka lat, zanim udał się ok. 42 roku do Rzymu i tam poniosł śmierć męczeńską. W 1558 roku papież Paweł IV ustalił ostatecznie 18 stycznia jako pamiątkę wstąpienia na tron rzymski św. Piotra, a 22 lutego na obchód święta objęcia stolicy w Antiochii. Oba święta obchodzone początkowo w Rzymie Paweł IV rozszerzył obowiązkowo na cały Kościół łaciński.

W bazylice św. Piotra w Rzymie za głównym ołtarzem, w absydzie, jest tron (katedra), na którym miał zasiadać św. Piotr. Do V w. znajdował się on w baptysterium bazyliki św. Piotra. Drogocenna relikwia składa się jedynie z wielu kawałków drewna, spojonych od dawna bogato zdobionymi płytami z kości słoniowej. Słynny budowniczy bazyliki św. Piotra, Jan Wawrzyniec Bernini (+ 1680), zamknął ów tron w potężnej, marmurowej budowli. Ta właśnie katedra stała się symbolem władzy zwierzchniej w Kościele Chrystusa tak w osobie świętego Piotra, jak również jego następców. Święto to jest więc z jednej strony aktem wdzięczności Rzymian za to, że św. Piotr tak bardzo wyróżnił ich miasto, z drugiej zaś strony - jest okazją dla wiernych Kościoła okazania następcom św. Piotra wyrazu czci. Tron, na którym zasiadał św. Piotr, obecny stale w kościele, gdzie papież odprawia nabożeństwa i sprawuje liturgię dnia, jest nieustannym świadectwem, że biskupi rzymscy mają tę samą władzę nad Kościółem Chrystusa, jaką miał Piotr; że następcami Piotra mogą być tylko biskupi rzymscy. Do roku 1969 Kościół łaciński obchodził dwa święta związane ze Stolicą Piotrową: Katedry św. Piotra w Rzymie (18 I) i Katedry św. Piotra w Antiochii (22 II). Po reformie liturgii oba te święta zostały połączone w jedno pod wspólną nazwą: Katedry św. Piotra.

Święto to jest więc z jednej strony aktem wdzięczności Rzymian za to, że św. Piotr tak bardzo wyróżnił ich miasto, z drugiej zaś strony - jest okazją dla wiernych Kościoła okazania następcom św. Piotra wyrazu czci. Tron, na którym zasiadał św. Piotr, obecny stale w kościele, gdzie papież odprawia nabożeństwa i sprawuje liturgię dnia, jest nieustannym świadectwem, że biskupi rzymscy mają tę samą władzę nad Kościółem Chrystusa, jaką miał Piotr; że następcami Piotra mogą być tylko biskupi rzymscy.

—Internet

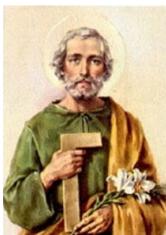
TREASURES FROM OUR TRADITION

Valentine's Day and its immediate impact may be heard in the rectory, as the newly engaged come forward to "set a date." We owe this scenario to reforms made by the emperor Charlemagne late in the eighth century. He required that nobles and commoners alike have public weddings, and also required that marrying couples be examined for factors that would block a marriage, such as previous marriages or close kinship. The pope was more conservative, however, and resisted the emperor's creativity. It was enough for the pope that the couples exchange consent.

That tradition is passed on to this day, to some couples' surprise. In 866, Pope Nicholas ruled that a marriage was legal and binding even without a liturgy or public celebration. After that, it was the consent of the couple, not the blessing of parents or priest, that made a marriage "count." If consent was lacking, such as through abduction or fear, then the marriage could not "take." Charlemagne got a great deal done, but he was a political flash in the pan, and the empire had virtually collapsed by the year 1000. Europe broke into a checkerboard of principalities and languages, and at last all marriages came under the church, the glue holding the known world together.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

ST. JOSEPH'S TABLE/STÓŁ ŚW. JÓZEFIA

On Sunday March 16th after the 10:30 am Mass we will have Lunch for the Feast of St. Joseph with the proceeds dedicated to Center's Charitable Fund. Ladies are asked to bring home-baked goods for sale. We ask for your support. **Thank you!**

Stół Św. Józefa będzie miał miejsce w **niedzielę 16 marca po Mszy św. o godz. 10:30 r.** Obiad z którego dochód ofiaruje na Fundusz Charytatywny naszego Ośrodka. Prosimy Panie o zaopatrzenie Stołu w domowe wypieki na sprzedaż. **Bóg Zapłać! Zapraszamy!**

NATIONAL NEEDS COLLECTION

Last weekend our second collection combined the collections for Catholic Campaign for Human Development, the Catholic Communication Campaign and the Catholic University of America supporting programs that address the causes of poverty and provide a sustainable future for those who are struggling across the country, connecting people to Christ, here and around the world, through the internet, television, radio, and print media as well as helping to support the Catholic University of America.

Thank you for your generosity—God Bless!

ZBIÓRKA KOŚCIOŁA NA POTRZEBY KRAJOWE

W ostatnią niedzielę, nasza druga zbiórka łączyła Katolicką Kampanię na rzecz Rozwoju Człowieka, Katolicką Kampanię Mediальną i Katolicki Uniwersytet Ameryki które wspierają programy które zajmują się przyczynami ubóstwa i zapewniają zrównoważoną przyszłość tym, którzy o nią walczą, zblizeniem ludzi z Chrystusem u nas i na całym świecie, za pośrednictwem Internetu, telewizji, radia i mediów drukowanych i popieraniem Katolickiego Uniwersytetu Ameryki. **Bóg zapłać za hojność!**

Sr. M. Amadeo, RSM	Brooklyn Hamsley	Jacek Ozimski
Zofia Adamowicz	Todd Hill	Jarrod Pavlak
Karen Arandoña	Tot Hoang	Mirosława Pawełczak
Rachel Arandoña	Dick Hoffman	Anthony Palermo
Kyle Ardando	Jackie Hoyt	Jan Piwko
Sarah Arrizon	Andrzej Hulisz	Francis Ports
Andrzejek&Michael Ashline	Marlena Hulisz	Benito Ramirez
Avalon Asgari	John Ibarra	Jerry Ramirez
Anna Bagowska	Josephina Iearra	Lourdes Rey
Wiesława Barr	Jadwiga Inglis	Joan Ritchie
Jamie Barrett	Leonard Jakubas	Mickie Rizutto
Lois Barta	Renee Jarecki	Carlene Romeo
Pilar Bascope	Ania Karwan	Robert Rosecrans
Ronald Brozchinsky	Katarzyna Gąska	Henryk Ruchel
Paul Budai	Larry Klementowski	Elżbieta Rudzińska
Charlotte Frances	Kimberly & Family	Veronica Sequi
Gregorio Cabotaje	Zbigniew Kostecki	Debra Shawman
Edward Cacho	Anent L.	Maria Sowa
Dora Carrillo	Mary Laning	Jean & Mike Speakman
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Matt Starbuck
Jean Carter	Monique Chmielewska	Mary Strazdas
Ashley&Connor Cooper	Lehman	Adrienne Swinford
Lacie Cooper	Olli Marban	Halina Szmit
Gina Cruz	Marian Marek	Grace Teodors
Jadwiga Cywińska	Anthony Martinez	Teresa Turek
Sylvia Derby	Antoinette Martinez	Unborn Children
Adam Dolewski	Amber Matrauga	Kelsie Wagner
Zdzisław Dolewski	Gail Morganti	Charlene Web
Joe Doud	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Mieczysław Dutkowski	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Jacek Dzimski	Monica Nava	Patricia Yochum
Edmund F. Dzwigalski	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Grzegorz Gąska	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek
Anita and Mike Gilkey	Andrzej Niedojadło	

..."A BLIŹNIEGO SWEGO, JAK SIEBIE SAMEGO"...

Jak to podobne? Co to znaczy, że mamy podobnie kochać bliźniego jak Boga samego? Jeżeli kochać Boga, to dlatego, że jest Pięknem. Dobrem. Prawdą. A człowieka podobnie? – tak, bo w człowieku jest cząstka Boga. Bo człowiek też jest piękno, sprawiedliwość, wolność, pokój.

A człowieka zlego? To jest płacz nad rozbitym dzbanem. Że to, co miało rozrosnąć się we wspaniałe drzewo, rozkwitnąć kwiatem - szczero, skarłowaciało. Choć nie całkiem. Są tam jakieś okruchy wspaniałości Bożej. Jeżeli cię na to stać, pochyl się nad nim.

Ks. M. Maliński. „Przed Zaśnięciem”

Save the date—**April 14, 2025**
Kolbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the **13th Annual Charities Golf Tournament** at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees \$180 per Golfer (\$170/person for a foursome if paid by 03/25/2025) include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerry@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

Sat 2/15 4:00 pm +Barbara Woolfolk from her family
+Bill Davis on anniversary of his passing from the Davis family

Sat 2/16 9:00 am +Veronica Rey on the 4th anniversary of her death from her sister Laura Marec
10:30 am +Krzysztof Kowalewski w 14 rocznicę śmierci od żony i córki z rodziną
+Feliksa i +Stanisław Dukaczewscy od córki Stefani z rodziną
+Józef Janiszewski w 24 rocznicę śmierci oraz wszystkich zmarłych z rodziną Janiszewskich od Czesławy z rodziną

Sat 2/22 4:00 pm For the intention of the Polish Center Community

Sun 2/23 9:00 am For the intention of the Polish Center Community
10:30 am Za wszystkich parafian Polskiego Centrum

Mar 3/1 8:00 am **FIRST SATURDAY DEVOTION MASS**
4:00 pm For the intention of the Polish Center Community

Mar 3/2 9:00 am For the intention of the Polish Center Community
10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną,
+Kazimiera Chilecka w 5 rocznicę śmierci od synów z rodzinami

BIESIADA POLSKA

"O CIOCI NA IMIENINACH"

Piosenki ludowe., góralskie, cygańskie, lwowskie, warszawskie, śląskie
czyli dla każdego coś miętego
spiewają

SAMI SWOI z Las Vegas

Saint John Paul II Polish Center
3999 Rose Drive
Yorba Linda, CA 92886

02.22.2025

7:00 pm

Bilety

Polka Deli

All Continents Travel

Polski kościół w Yorba Linda

Zimne i ciepłe przekąski, ciasta, smałyk chlebek, bar, kawa, herbata --, Teresa Turek
Bilety 50.00 od osoby - spiewnik dla kazdego

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat
Office Hours:
 Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm
 Sat 12:00 noon—4:00 pm
 Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

2024 TAX LETTERS

Donation verification letters for the 2024 tax year are available in the Center Office for those who took advantage of the donation envelopes.

Listy podatkowe na 2024 r. są do odebrania w biurze Ośrodka na cele podatkowe dla Państwa którzy korzystają z kopert na składki.

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Juliana of Nicomedia
Monday:	The Seven Holy Founders of the Servite Order
Tuesday:	St. Maximus
Wednesday:	St. Valerius
Thursday:	Martyrs of Tyre
Friday:	St. Peter Damian, Bishop and Doctor of the Church
Saturday:	The Chair of Saint Peter the Apostle
Sunday:	St. Polycarp of Smyrna

A VOCATION VIEW:

Holiness is a gift of God. Open yourself to the gift. When God calls, be ready to respond:
"Here I am, send me!"

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **March 8th and 9th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
02/01 & 02/02/2025	\$ 7,430.00
	\$ 654.00
God bless for your generosity!	

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass